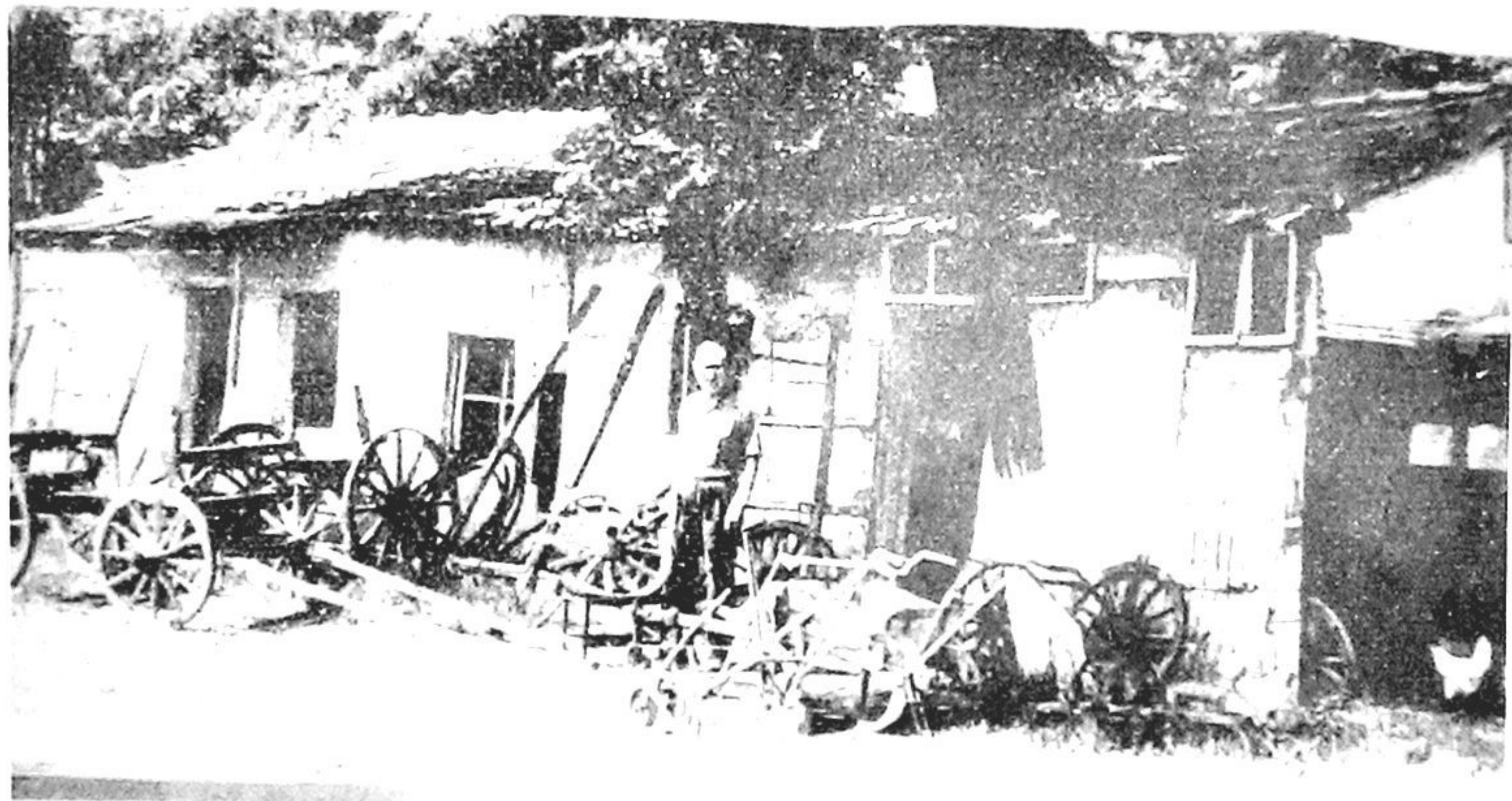

Τα καροποιεία της Σίνδου

Θα μπορούσε κανείς να αρχίσει αυτή τη διήγηση με το “μια φορά κι ένα καιρό” των παραμυθιών, στη σημερινή εποχή των καταναλωτικών αλλαγών και της μιας χρήσης, τώρα που ο σύγχρονος τρόπος ζωής έφερε σε εξαφάνιση πολλά παραδοσιακά επαγγέλματα, έτσι που μερικά από αυτά τα βρίσκει κανείς μόνο καταχωρισμένα στα αρχεία κάποιων Δήμων. Ό,τι απέμεινε από αυτές τις παλιές τέχνες έχει τώρα θέση μονάχα στα σαλόνια μερικών κουλτουριάρηδων.

Ένα τέτοιο επάγγελμα, από αυτά που έφεραν στη Σίνδο οι πρόσφυγες, ήταν και του καροποιού, που χάθηκε πια, μια και η σούστα και το κάρο έγιναν αυτοκίνητα. Σήμερα η παραπάνω φωτογρα-

φία θα θυμίσει στους παλιούς την αδημονία των προσφύγων στα σύγχρονα εκείνα χρόνια, όταν περίμεναν να τους φτιάξουν τη ζέβλα και το αλέτρι, για να είναι έτοιμα την άλλη

μέρα για τη σπορά.

Ένας από τους παλιούς τεχνίτες ήταν και ο πρόσφυγας Μηνάς Μπαλταγιάννης, που φαίνεται στη φωτογραφία. Το επάγγελμα του καρο-

ποιού το άρχισε από την πρώτη στιγμή που εγκαταστάθηκε στη Σίνδο και το εξασκούσε με μεράκι μέχρι το θάνατό του.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ